

Sygn. akt II CNP 39/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2015 r.

skargi P. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 11 grudnia 2014 r., sygn. akt V Ca 308/14

wydanego w sprawie z powództwa T.L.

i M. L.

przeciwko P. S.

o zapłatę,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie powodowie dochodzili odszkodowania w związku ze spalaniem się ich mienia ruchomego w związku z pożarem w domu, który wynajmowali. Pozwanym był właściciel tego domu, który niefachowo wykonał w niedługim czasie przed pożarem instalację kominka, co, zdaniem biegłych, było prawdopodobną przyczyną pożaru. Ponieważ jednak biegli tego nie przesądzi, więc sprawę karną względem pozwanego umorzono, a w tej sprawie Sąd I instancji powództwo oddalił. Przyjął za jego podstawę art. 415 k.c. i stwierdził, że pozwanemu nie udowodniono winy. Sąd II instancji zmienił to rozstrzygnięcie i powództwo uwzględnił w zakresie żadanego odszkodowania, a oddalił co do żadanego zadośćuczynienia. Stwierdził, że podstawą odpowiedzialności jest art. 471 k.c., ponieważ powoda z pozwanym łączyła pisemna umowa najmu, a powódkę - umowa ustna. Ten właśnie wyrok został zaskarżony skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga jest oczywiście bezzasadna. Zgodnie z zasadą *da mihi factum*, powód przedstawia sądowi żądanie oraz fakty za nim stojące, a sąd dokonuje jego kwalifikacji prawnej. Zupełnie trafne było przyjęcie, że w tej sprawie podstawą roszczenia odszkodowawczego jest odpowiedzialność *ex contractu*. Nie budzą również wątpliwości co do uznania, że i powoda, i powódkę łączyła z pozwanym umowa najmu, bo, jak trafnie podkreślił Sąd II instancji, dopuszczalne jest zawarcie takiej umowy ustnie, a nawet, trzeba dodać, *per facta concludentia*. W niniejszej sprawie odpowiedź na skargę została wniesiona jeden dzień po terminie, co jednak oznacza, w świetle utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego, że zwrot kosztów postępowania nie przysługuje mimo zawartego w skardze wniosku o ich zasądzenie.

W tym stanie rzeczy skarga nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania (art. 424⁹ k.p.c.).

W niniejszej sprawie odpowiedź na skargę została wniesiona jeden dzień po terminie, co jednak oznacza, w świetle utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego,

że zwrot kosztów postępowania nie przysługuje mimo zawartego w skardze wniosku o ich zasądzenie.